

נעשה ונשמע. ולעתה לבא בפתח
(ישעה לה) איז ידلغ באיל פפח ותרן
לשונן אלם.

וירבר אליהם את כל הדברים
האללה אמר. רבי יהודה פמח,
(תחליטים ק') מי ימלל גבורות ה'
ישמייע כל תהלו. בכמה דרכים
העידה התורה באדם שלא יחתטא
לפנינו. בכמה דרכים נתנה
לו עצה שלא יסיטה מדריכיו מני
ושמאלו. בכמה דרכים נתנה לו
עצה איך ישוב לפנינו רבונו זיהול
לו.

ששנינו, ששה מאות ושלשה עשר
מני עצה נתנה תורה לאדם
להיות שלם ברובנו, משום
שרבונו רוץ להטיב לו בעולם
הזה ולעולם הבא, יותר לעולם
הבא, שהרי שנינו, כל מה
שהשלים הקדוש ברוך הוא
לאדם - מאותן תוכות שזוכה
בhem לעולם הבא השפטם בהם.
מה הטעם? משום שהעולם הבא
הוא של הקדוש ברוך הוא. ואמ

תאמר שהעולם הזה אין שלו אלא

ובכן שנינו, העולם הזה נגניד
העולם הבא אינו אלא כפרוזדור
לטרקלין. (משום קרע העולם הבא והוא של
הקדוש ברוך הוא) ובלשונה אחרת
הצדיק - בשלו הוא זוכה.
ששנינו, כתוב (ברביסט) ונחלה לא
יהיה לו בקרב אחיו. מה הטעם?
משום שהוא נחלתו. אשרי
חילקו מי שזכה לחלק ירצה
עליהם זה. זוכה בה בעולם הזה,
ובבית ששל העולם הזה. אך בעולם
הבא ובבית הקleinון הקדוש,
שפטות (ישעה נו) וגנתה להם בביתי
ובחוותמיד ושם. אשרי חילקו של
אותו צדיק שמדورو עם הפלדה
בביתו.

רבי שמעון אמר, אשרי חילקו של
אותו צדיק שזכה זה, שפטות
(ישעה נה) איז תחענג על ה'. לא

קטייעין וחרשין, נעשה ונשמע. ולזמנא דאתה
כתיב (ישעה לה) איז ידلغ באיל פפח ותרן לשונן
אלם.

וירבר אליהם את כל הדברים האללה לאמור.
(שמות כ) רבי יהודה פמח, (תחליטים ק') מי
ימילל גבורות יי' ישמייע כל תהלו. בכמה
ארחין, אוריתא אסחדית בבר נש, שלא יחוב
קמי מאירה. בכמה ארחין, יהיב ליה עיטה,
דלא יסטי מארחו לימיינא ולשםאלא. בכמה
ארחין יהיב ליה עיטה קמי מאירה,
וימחול ליה.

דרגן, שית מהה ותלת עשר זיני עיטה,
אוריתא לבר נש, למחרוי שלים
במאירה, בגין דמאירה בעא לאוטבא ליה
בעולם דין ובעלמא דאתה. ויתיר בעולם
דאתה, דהא תנינן, כל מה דקודשא בריך הוא
אשרים ליה לבר נש, מאינון טבאן דזבי בהו
לעלמא דאתה דקודשא בריך הוא מהי טעם.
משום בעולם דאתה דקודשא בריך הוא הו.

(ואי תיא רחאי עלמא לאו דיריה הוא אלא)

יהבי תנינן, האי עולם לקבליה בעולם
דאתה, לא הו אלא כפרוזדור לגבי
טרקלין. (בנין בעולם דאתה דקודשא בריך הוא היי) ובכזבי
ההוא זכה, בדידיה זבי. דתניא, כתיב (דברים
הו) ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו. Mai
טעמא. משום דיי' הוא נחלתו. זפה
חולקיה, מאן דזבי לאחסנא אחסנא עלה
דא. זבי בה בעולם דא, ובביתה דהאי עולם.
בק בעולם דאתה, ובביתה עלה קדישא,
דכפיב, (ישעה נו) ונחתי להם בית זבחומומייד
ונשם, (דף פ"ג ע"א) זכה חולקיה דההוא זכה,
דמאודריה עם מלכא בביתה.

רבי שמעון אמר, זכה חולקיה דההוא זכה,